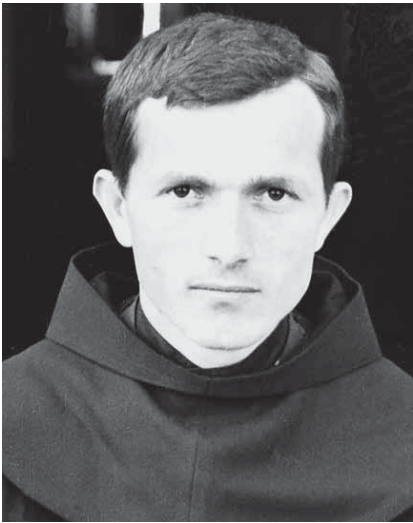

IDENTIFICIRAN UBIJENI HERCEGOVAČKI FRANJEVAC

Mostar, 12. veljače 2006. (MI-RIAM) – Hercegovačka franjevačka provincija Uznesenja BDM sa sjedištem u Mostaru u II. svj. ratu i poraću pretrpjela je goleme ljudske gubitke. Tzv. NOV, partizani, bez suđenja i krivnje ubili su 66-oricu fratara. Ukopna mjesta njih dvadesetsedmorice su poznata, dok za njih 39 još uvijek se ne zna gdje počivaju. Dana 8. veljače 1945. iz fratarske mlinice, podno samostana Široki Brijeg, u smjeru Splita partizani su odveli osam hercegovačkih franjevača, koji su hidrocentralu i fratarsku mlinicu izabrali kao sklonište jer je samostan bio granatiran. Od toga im se dana gubi svaki trag. Njihova su imena: fra Andrija (Jozo) Jelčić, fra Radoslav (Ivan) Vukšić, fra Bonifacije (Ante) Majić, fra Fabijan (Jakov) Paponja, fra Leonard (Mijo) Rupčić, fra Miljenko Ivanković, fra Melhior (Jerko) Prlić i fra Fabijan (Jozo) Kordić. Provincija je htjela saznati za mjesto njihova ubojstva, kao i mjesto ubojstva ostalih fratara, ali to nije mogla učiniti zbog velikog progona komunističkog režima, o čemu, između ostaloga, svjedoče godine zatočenja preživjelih fratara. Političkim popuštanjem u vrijeme Hrvatskog proljeća iz Zagvozda stižu sve jači glasovi da su na lokalitetu Sudište pobijeni širokobriješki fratri. Fratri su nastojali izvidjeti, koliko se moglo o čemu se

radi. Dolaskom slobode i slobodnih stranačkih izbora na tom je lokalitetu i na lokalitetu Šuvarov Dolac slavljena sv. misa 1990. i svi su na glas govorili da su na Sudištu na Đoginoj ledini ukopani širokobriješki fratri i civili, njih 18. Potom je stigao Domovinski rat i svježe žrtve pa se prestalo s istraživanjem ovih lokaliteta. Približavanjem 60. obljetnice njihova smaknuća, Provincija je 4. studenoga 2004. u Mostaru na sjednici Uprave osnovala Povjerenstvo za pripremu kauze mučenika s namjerom da se izuče životi ubijene braće i o njima skupe svi dostupni podatci kako bi se jednoga dana sve to predočilo Crkvi i pokrenuo postupak za njihovo proglašenje mučenicima za vjeru. Pročelnik Povjerenstva postao je fra Ante Marić. Na komemorativnoj sv. misi na Širokom Brijegu 7. veljače 2005. provincijal fra Slavko Soldo zamolio je sve koji išta znaju o pobijenim hercegovačkim fratrima da to jave Povjerenstvu. Tako je 9. veljače ponovno iz Zagvozda stigao glas o pobijenim širokobriješkim fratrima i civilima. Pročelnik Povjerenstva je već 14. veljače pošao župniku Zagvozda don Jakovu Cikojeviću i načelniku općine Zagvozd g. Boženku Dediću s pismenim zahtjevom Provincijalata i Povjerenstva »... da nam pomognu da to mjesto arheološki pregledamo i utvrdimo pravo stanje ...«. Općina Zagvozd je po svom načelniku g. Boženku Dediću 25. veljače 2005. odgovorila: »U svezi Vašeg dopisa koji se odnosi na mjesto pogibije širokobrijeških fratara na lokaciji Sudište u općini Zagvozd spremni smo Vam maksimalno pomoći u obilježavanju mjesta pogibije te pronalaženju posmrtnih ostataka. Isto tako dajemo Vam suglasnost za sve potrebite radnje u pogledu ekshumacije...«.

Dana 6. travnja 2005. pročelnik Povjerenstva je s prof. arheologom Tihomirom Glavašem, ravnateljem Zavoda za zaštitu spomeničke baštine Zapadnohercegovačke županije i

profesorom na Sveučilištu u Mostaru, a u nazočnosti načelnika Općine Zagvozd i župnika don Jakova Cikojevića, otpočeo arheološke istražne radove na mjestu koje su mještani označili. Ubrzo su otkrivena masakrirana tijela, njih 18. O tom je izvješćena policija te je 14. travnja 2005. na očevid izašao g. Marko Brdar, istražni sudac Županijskog suda u Splitu, Živana Marušić, zamjenica županijskog državnog odvjetnika u Splitu, Marija Definis-Gojanović, liječnica vještakinja i djelatnica krim-tehnike MUP-a u Splitu. Arheološko-istražni radovi i ekshumacija trajali su do 19. travnja 2005. kad su tijela, njih 18, prebačena na Zavod za patologiju i sudsku medicinu KB Split radi daljnje obrade.

Forenzičarskom i DNK obradom na Patologiji u Splitu utvrđeno je da su svih 18 tijela muške osobe srednje životne dobi. Kosturi su im bili u lošem stanju zbog neuvjetnog ukopa. Sve su lubanje bile zaživotno slomljene, a na većini tijela uočljivi su zaživotni tragovi mučenja. U većini su tijela bila zrna streljiva, a svima su ruke bile vezane žicom, mnogima i vratovi i noge.

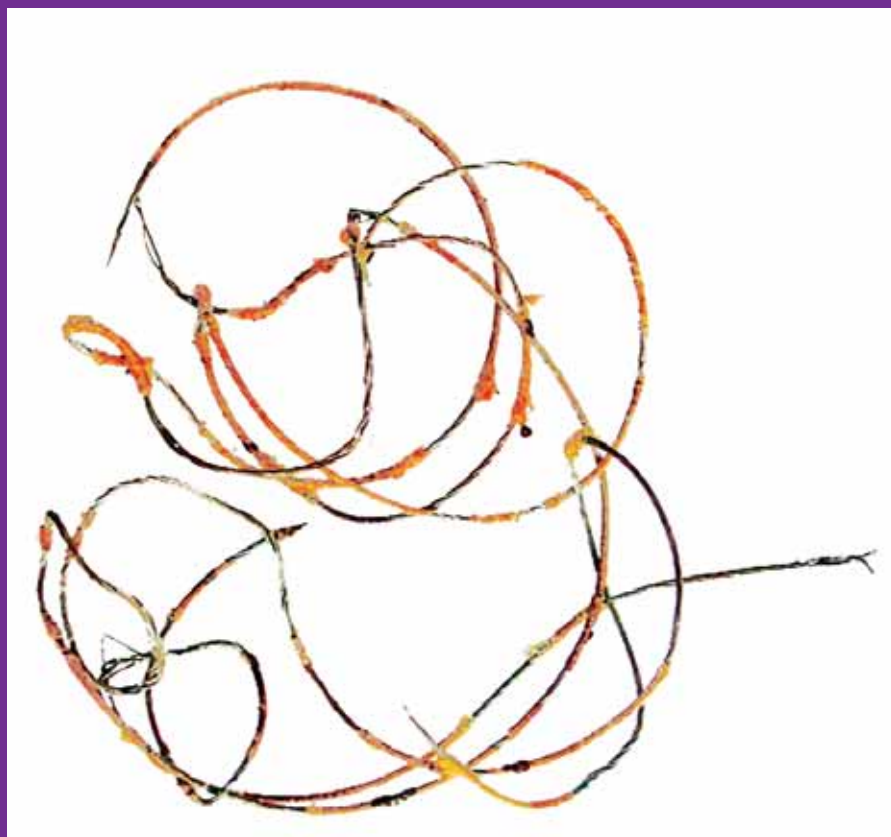
DNK analizom dokazano je da je jedno od ekshumiranih tijela posmrtni ostatci fra Melhiora Prlića. Za identifikaciju je uzet krvni uzorak njegova bratića Vinka Prlića iz Sovića. Da bi se utvrdio identitet i drugih tijela, nastavlja se započeti rad na Patologiji u Splitu.

Fra Melhior (Jerko) Prlić rođen je u Sovićima, župa Gorica, 27. srpnja 1912. Roditelji su mu bili Ambrozije i Anica r. Vlašić. U franjevački red stupio je kao tercijar u Mostaru 3. kolovoza 1935. U novicijatu na Humcu stupio je kao časni brat 11. srpnja 1937. Jednostavno je zavjetovan 12. srpnja 1938., svečano 18. prosinca 1941. na Širokom Brijegu. Radio je kao stolar u samostanskoj stolarskoj radionici na Širokom Brijegu.

STOPAMA POBIJENIH

glasilo Vicepostulature postupka mučeništva »Fra Leo Petrović i 65 subračé«

*Žica kojom su bili vezani
pobijeni u Zagvozdu*

*Ostatci krunice i
habita pobijenih
fratara u
Zagvozdu*

Godina 1., broj 1 (1), Humac, srpanj, 2008., cijena 3 KM (12 kn)

